

Нерозв'язані суперечності повинні постійно бути у полі зору керівництва підприємства, що дає змогу своєчасно вживати заходи щодо мінімізації наслідків руйнівного впливу нерозв'язаних суперечностей. Подібна можливість обумовлює ефективність і результативність присутності підприємства на ринку, а також додає додаткові інструменти для управління його розвитком.

Список літератури: 1. *Гершун А.* Технологии сбалансированного управления / *А. Гершун, М. Горский.* – М. : Олим-Бизнес, 2006. – 416с. 2. *Нивен Пол Р.* Диагностика сбалансированной системы показателей: Поддерживая максимальную эффективность : пер. с англ. / *Пол Р. Нивен.* – Днепропетровск : Баланс Бизнес Букс, 2006. – 256 с. 3. *Должанський І.З.* Стратегія управління діяльністю підприємства на основі збалансованої системи показників : монографія / *І.З. Должанський, І.М. Ягнюк.* – Донецьк : СПД Купріянов В. С. – 2012. – 213 с. . – ISBN 978-966-2991-81-9.

Т.В. Полозова, канд. екон. наук, доц. ХНУРЕ, Харків

СКЛАДОВІ ІННОВАЦІЙНО-ІНВЕСТИЦІЙНОЇ СПРОМОЖНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

Сучасні умови господарювання в Україні вимагають активізації інноваційних та інвестиційних процесів, що є основою забезпечення інноваційно-інвестиційної спроможності держави, регіонів, галузей, окремих підприємств. Коло питань даної проблематики охоплює напрями поширення та конкретизації наукового понятійного апарату та викликає необхідність подальшого удосконалення методичного інструментарію в межах предметної області.

Проблематика інноваційно-інвестиційного розвитку та оцінки інноваційно-інвестиційного потенціалу розглянуті у роботах таких українських науковців, як С.М. Ілляшенко [1], О.М. Ястремська [2], В.П. Соловійов [3], П.Г. Перерва [4], Л.В. Соколова [5], П.П. Микитюк [6] та ін. Проблематика оцінки інноваційної спроможності розглядається у роботах [7, 8].

Метою даного дослідження є декомпозиція інноваційно-інвестиційної спроможності підприємства та введення в науковий понятійний обіг понять:

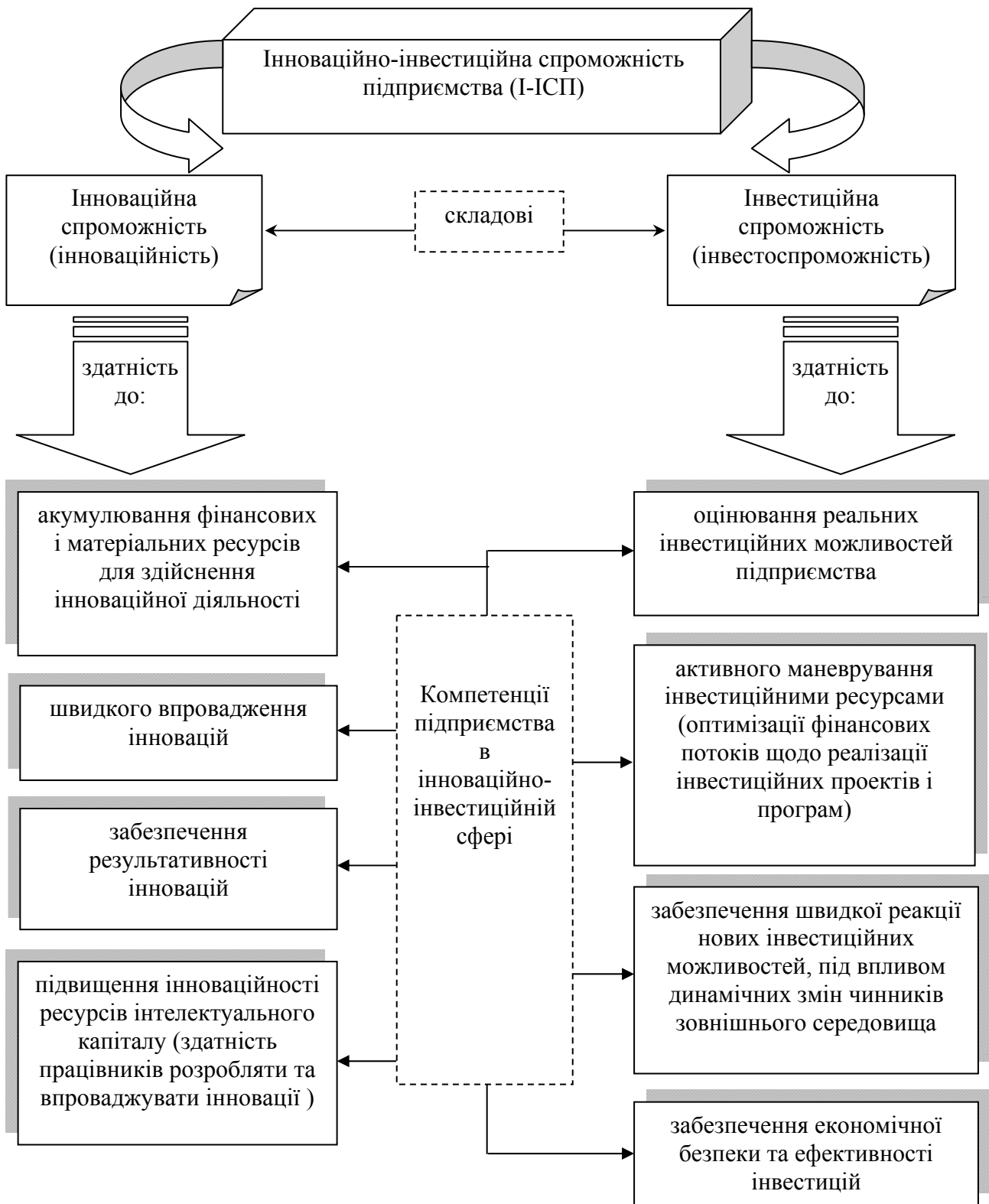
«інноваційно-інвестиційна спроможність підприємства» (І-ІСП), «інноваційність підприємства», «інвестоспроможність підприємства».

У структурі поняття «інноваційно-інвестиційна спроможність підприємства» виділяється дві складові, які взаємодоповнюють одна одну – інноваційна спроможність та інвестиційна спроможність. Інноваційний процес, створення та трансфер технологій, використання нововведень у виробництві потребують значних вкладень фінансових ресурсів, інвестицій. У свою чергу, інвестиційна спроможність характеризує здатність забезпечити інтенсивний економічний розвиток підприємства, у тому числі за умови залучення та використання інноваційного потенціалу. Це зумовлює необхідність інтеграційного підходу до інноваційної та інвестиційної діяльності.

Симбіоз проаналізованих дефініцій базових понять, що формують понятійний апарат за обраним напрямом дослідження, дозволив отримати логічно-структуроване визначення поняття "інноваційно-інвестиційна спроможність підприємства", під якою пропонується розуміти здатність і можливість задіяти потенціал для здійснення та підвищення активності інноваційно-інвестиційної діяльності; забезпечити сприймання персоналом організації інноваційно-інвестиційних заходів, спрямованих на підвищення рівня інноваційно-інвестиційної привабливості підприємства з метою забезпечення його сталого розвитку в умовах флуктуації чинників нестабільного, мінливого, невизначеного зовнішнього середовища.

Інноваційно-інвестиційну спроможність підприємства пропонується розглядати як потенційну або реалізовану здатність агрегувати та задіяти сукупність організаційних, технічних, фінансових, матеріальних, трудових, інформаційних, юридично-правових, комунікаційних можливостей, які дозволяють на будь-якому суспільно-політичному рівні виконувати функції та вирішувати завдання, спрямовані на досягнення поставлених цілей розвитку протягом певного періоду часу при здійсненні інноваційно-інвестиційної діяльності підприємства.

Інноваційно-інвестиційна спроможність підприємства містить дві складові: інноваційну та інвестиційну, що представлено на рис. 1.

Рис. 1. Складові інноваційно-інвестиційної спроможності підприємства (І-ІСП). Джерело: розробка автора

У даному дослідженні запропоновано під терміном «інноваційність підприємства» (інноваційна спроможність підприємства) розуміти здатність задіяти інноваційний потенціал з метою створення та (або) впровадження інновації.

Інноваційність підприємства виражається через здатність підприємства до: акумулювання фінансових і матеріальних ресурсів для здійснення інноваційної діяльності; швидкого впровадження інновацій; забезпечення результативності інновацій; підвищення інноваційності ресурсів інтелектуального капіталу (здатність працівників розробляти та впроваджувати інновації).

Під інвестиційною складовою (інвестоспроможністю підприємства) пропонується розуміти здатність задіяти інвестиційний потенціал з метою підвищення інвестиційної привабливості та інвестиційної активності підприємства, що створює потенційні можливості фінансового забезпечення інноваційних процесів, здійснювати фінансові та/або реальні інвестиції.

Інвестоспроможність як інвестиційна складова інноваційно-інвестиційної спроможності характеризує здатність підприємства до: оцінювання реальних інвестиційних можливостей підприємства; активного маневрування інвестиційними ресурсами (оптимізації фінансових потоків щодо реалізації інвестиційних проектів і програм); забезпечення швидкої реакції нових інвестиційних можливостей, під впливом динамічних змін чинників зовнішнього середовища; забезпечення економічної безпеки та ефективності інвестицій.

Поширення наукового понятійного апарату може бути основою подальшого удосконалення методичного інструментарію оцінки складових інноваційно-інвестиційної спроможності підприємства.

Список літератури: 1. Проблеми і перспективи ринково-орієнтованого управління інноваційним розвитком : монографія / за ред. д.е.н., професора С.М. Ілляшенко. – Суми : ТОВ "друкарський дім "папірус", 2011. – 644 с. 2. *Ястремська О.М.* Стратегічне управління інноваційним розвитком підприємства / О.М. Ястремська. – Х. : ВД "ІНЖЕК", 2010. – 392 с. 3. *Соловьев В.П.* Инновационная деятельность как системный процесс в конкурентной экономике (Синергетические эффекты инноваций) / В.П. Соловьев. – Киев : Фенікс, 2004. – 560 с. 4. *Перерва П.Г.* Трансфер технологий : монографія / П.Г. Перерва, Д. Коциски, Д. Сакай, М. Верешне Шомоши. –Х. : Віровець А.П. "Апостроф", 2012. – 668 с. 5. *Соколова Л.В.* Моделювання вибору

інвестиційно-привабливого промислового об'єкту / Л.В. Соколова, Т.М. Герман // Економіка : проблеми теорії та практики: Збірник наукових праць. Випуск 249. – В 5 т. – Т. 5. – Дніпропетровськ : ДНУ, 2009. – С. 1312-1316. 6. *Микитюк П.П.* Аналіз інвестиційно-інноваційної діяльності підприємств : монографія / П.П. Микитюк. – Тернопіль : Тернограф, Тернопільський національний економічний університет, 2009. – 304 с. 7. *Лабунська С.В.* Проблеми оцінки інноваційної спроможності в системі економічної безпеки підприємства / С.В. Лабунська // Сучасні проблеми економіки і менеджменту : тези доповідей міжнародної науково-практичної конференції, Львів, 10–12 листопада 2011 року, присвяченої 45-річчю Інституту економіки і менеджменту та 20-річчю Інституту післядипломної освіти Національного університету "Львівська політехніка" / Національний університет "Львівська політехніка". – Львів : Видавництво Львівської політехніки, 2011. – С. 232–233. – Режим доступу: <http://ena.lp.edu.ua:8080/handle/ntb/16281>. 8. *Смолінська Н.В.* Методичні підходи до оцінювання рівня інноваційної спроможності підприємства / Н.В. Смолінська // Маркетинг і менеджмент інновацій. – 2011. – № 4. – С. 215-221. – Режим доступу : <http://mmi.fem.sumdu.edu.ua/>.

М.О. Ткаченко, асистент НТУ «ХП»

РЕСТРУКТУРИЗАЦІЯ СИСТЕМИ УПРАВЛІННЯ ПРОЦЕСОМ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ПРОМИСЛОВОГО ПІДПРИЄМСТВА

Прискорення темпів модернізації, швидкість створення нових знань та гіперконкуренція вимагають від науковців ретельного дослідження процесів інноваційного розвитку промислових підприємств, при чому мова йде не тільки про використання вдосконалених техніко-технологічних рішень, а про запровадження інноваційних управлінських технологій.

Комплексна діагностика українських промислових підприємств машинобудівної галузі виявила існування проблемного питання, яке потребує вирішення, – низький рівень їх інноваційної активності. Саме тому необхідним стає пошук та запровадження новітніх методів, технологій та інструментів управління процесами інноваційного розвитку, що обумовлює необхідність реструктуризації системи управління процесами інноваційного розвитку українських промислових підприємств з метою підвищення їх ефективності.

Вчені розглядають реструктуризацію як зміни в управлінні економікою та промисловістю [1], або як зміни на рівні підприємств [2,3], які забезпечуються проведенням комплексу заходів організаційно-економічного, техніко-технологічного і фінансового характеру, що забезпечують зростання